

Դանիել Վարուժան

Մարագներ

Առվույտի՛ մարագ, լեցուն բույրերով
Խունկի, հաշիշի.
Երբ դուռդ բանամ՝ ցուլերը բուր
Ճակատով լայնշի
Կը պոչոռեն, խո՛ւ, կըտրելով իրենց
Վըզտերը կաշի:

Ոլոռնի՛ մարագ, լեցուն լեռնաբույր
Հագար ծաղիկով.
Երբ մըսուրներուն խուրձերդ տանիմ
Կողով առ կողով՝
Կը խընկե ծոցիս, թեզանիքիս մեջ
Համենդ՝ օրերով:

Հարդերո՛ւ մարագ, երդիքեն նայող
Արևով լեցուն.
Դու՛ որուն կակուղ դեզին վրա պատկած
Կը ցըկնի կատուն,
Դու՛ որ կ'արժաթես դունչը գառներուս
Օրինյա՛լ ըլլաս դուն: